

tinebat. Æmilia à Placentia vsq; ad Forum Cornelii. atq. ei continēs erat Flaminia. Hanc deinde excipiebat Picenum ad mare Adriaticum vergēs, cuius pars erat Pen-
 tapolis Ariminum, Pisaurum, Fanum, Senogalliam, Anconemq; complexa. & inter
 Picenum, atq. Etruriam Vmbria, & Vmbriæ adnexa Valeria. Exactis autem Gotthis
 expulso ipse, victorq; Narſes à Iuſtiniano Imperatore ſummæ rerum præpoſitus ti-
 tulo Ducis Italiæ ſumpto Italiam per hos prouinciarum præfectos pro ſuo arbitrio
 adminiſtrabat. Præter Ducem autem, & præfectos reliquæ ſacræ erant dignitates,
 pontifex Ro. patriarcha Aquileienſis, archiepiſcopus Rauennas, & Mediolanenſis.
 Hos verò omnes pōtifex Ro. lōgè dignitatis ſaſtigio ſuperabat. Is à clero, populoq;
 10 Ro. antiquo ritu ex ipſius eccleſiæ Ro. ſinu delectus ab Imperatore ex recenti Iuſti-
 niani, ad tollenda, quæ inciderant, comitiōrū diſſidia inſtituto, confirmabatur. de-
 inde ab Oſtienſi epiſcopo conſecratus ſedem ſuam apud Lateranēſem D. Saluato-
 ris baſilicam Conſtātinianam habebat. atq. in tantis Italiæ calamitatibus in primis
 rectæ & catholicæ fidei tuendæ ac propagandæ, plebis Ro. inopiæ ſubleuādæ, & pa-
 ci denique, atq. concordia publicæ conſeruandæ ſtudebat. Ceterum Eccleſia Ro. à
 Petro Ap. vrbis epiſcopo inſtituta atq. eiufdem, & Pauli apoſtoli ſacroſancto ſangui-
 ne cōſecrata, vt principatum omniū eccleſiarum obtinebat, ſic maiores quoq. opes
 ac facultates habebat, præcipuè à Chriſtianis principibus ſtudio religionis, initio à
 Conſtantino factō, reliſtas. nam & pretioſis omnis generis argenteis, aureiſq; dona-
 20 riis, & opimis agrorum, fundorūq; poſſeſſionibus erat inſtructa, quæ per omnes fer-
 me Europæ, Africæq. prouincias diſperſæ Romanæ eccleſiæ, ſiue ſanctorum apoſto-
 lorum patrimonia dicebantur: in Italia Patrimonium alpium Cottiarū, Tuſciæ, Sa-
 binenſe, Bruttia, & Lucania, Calabria, & Sicilia. eaq. per præfectum, Rectorem Pa-
 trimonii appellatum, illuc à Pontifice miſſum gubernantur. Ex quorum annuis ve-
 ctigalibus pontifex cum vetera vrbis templa reſciebat, atq. in maiore ſplendorem
 ornabat, tum frumēta publicè coemebat, atq. in horrea publica ad neceſſarios vſus
 pauperum congregabat. Romani verò terrarum quondam victores, ac domini poſt
 ſedem Imperii ex vrbe remotam, quantum libertatis adepti erant, tantum antiquæ
 dignitatis amiſerāt. Poſt autem vrbe ſæpius à barbaris capta, direpta, atq. incenſa, vt
 30 opes infirmiores, ſic ſpiritus humiliiores naſti erant. in tantis tamen detrimētis vna
 ipſius pontificis late eccleſiis omnibus imperantis ſede veterem ſplendorem nomi-
 nis tuebantur. Nam cum vrbs ſiue religionis, ſiue negotiorum cauſſa paſſim non ſo-
 lum à vicinis gentibus, ſed etiam longinquis à nationibus adiretur, fiebat, vt haud-
 quaquam antiquo excidiſſe imperio viderentur. Secūdum verò à Pontifice locum
 obtinebat Patriarcha Aquileienſis. qui à clero item populoq. ſuo creatus conſecra-
 tionem à Pontifice poſtulabat, ac ſuffraganeorum epiſcoporū multitudine, atq. ip-
 ſius eccleſiæ amplitudine longè inter ceteros eminebat. Eccleſia enim à Marco euā-
 gelista Petri apoſtoli, & ab Hermagora Marci diſcipulo inſtituta, cū innocentiffi-
 mos pleroſq. antiſtites obtinuerat, tū præclaros multos ſanctitate homines tulerat.
 40 Vrbs ipſa cum olim opibus, & gratia populi Romani, ac principum, præterea nobi-
 litate ædificiorum, ac ciuium magnificentia floruiſſet, nihil tamen ex antiqua fortu-
 na niſi nomen, atq. ipſum patriarchale decus retinebat. neq. enim nuper ab Arthila
 Hūnorum rege euerſa, licet Narſetis opera reſtituta, vetere incolarum celebritate
 fuerat frequentata. Tertium locum Rauennas ſibi vendicabat archiepiſcopus non
 vetere tantū eccleſiæ amplitudine, ſed etiam ipſius ciuitatis dignitate elatus. Quip-
 pe Rauennates cū generis vetuſtate, tum inſignibus beneficiis Romanorum glo-
 riabantur. Siquidem & populus prætorios apud eos fieri conuentus voluit, & Au-
 guſtus Imperator eoſdem claſſe ad tuendam ſuperi maris oram inſtruxit. & poſtre-
 mo Honorius eam ſibi, atq. Occidentis imperio ſedem vrbe Ro. reliſta conſtituit.
 50 quod inſtitutum ſucceſſores quoq. illius tam Imperatores Ro. quàm reges Gottho-
 rum cuſtodierūt. ex quo vrbs maximis cū ædificiorum priuatorum, publicorūq;
 operibus, tum non mediocribus ciuium, atq. incolarum opibus creuerat. & quod
 ad dignitatem inſignius erat, à S. Apollinare ipſius apoſtoli Petri diſcipulo Chriſtia-
 nis ſacris imbuti, & multorum ſanctorum miraculis apud ſe editis inſigniti, omniū
 merito Italicorum in ſe ora conuerterant. Quartus inde locus Mediolanēſi antiſtiti